

**MINISTERIEEL BESLUIT HOUDENDE BESCHERMING ALS
MONUMENT, STADS- EN DORPSGEZICHT**

DE VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR,
GEZIN EN WELZIJN,

Gelet op het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten, stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij decreet van 22 februari 1995 ;

Gelet op de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gewijzigd bij bijzondere wet van 8 augustus 1988, inzonderheid artikel 6, §1, I, 7°;

Gelet op het besluit van de Vlaamse regering van 19 december 1997 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse regering;

Gelet op het ministerieel besluit van 23 december 1997 houdende vaststelling van de ontwerplijst van voor bescherming vatbare monumenten, stads- en dorpsgezichten;

Gelet op het advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen van 03 september 1998,

B E S L U I T :

Artikel 1. Wordt beschermd, overeenkomstig de bepalingen van het decreet van 3 maart 1976:

Wegens zijn historische en industrieel-archeologische waarde:

- als monument:

DE GROTE SPUI, gelegen te

Leuven (Leuven), Tervuursevest ;

bekend ten kadaster:

Leuven, 4e afdeling, sectie D, perceelnummer 1218K.

Wegens zijn historische waarde:

- als monument:

DE VERLOREN KOST-TOREN, gelegen te

Leuven (Leuven), Mechelsevest ;

bekend ten kadaster:

Leuven, 5e afdeling, sectie F, perceelnummer ZONDER NUMMER.

Wegens zijn historische waarde:

- als stadsgezicht:

DE NAAMSEVEST, gelegen te

Leuven (Leuven), Naamsevest ;

bekend ten kadaster:

Leuven, 2e afdeling, sectie C, perceelnummer ZONDER NUMMER.

Wegens zijn historische en wetenschappelijke waarde:

- als stadsgezicht:

DE EDOUARD REMYVEST, gelegen te

Leuven (Leuven), Edouard Remyvest ;

bekend ten kadaster:

Leuven, 4e afdeling, sectie E, perceelnummers 1/02 en ZONDER NUMMER.

Art. 2.

De **historische** waarde van De Grote Spui wordt als volgt omschreven:

Opgetrokken in 1365 als sluitstuk van de 14de-eeuwse stadsomwalling, vormt deze waterpoort over de Dijle, "de Grote Spui", nog een uniek restant van de tweede stenen verdedigingsgordel rond Leuven, als dusdanig relevant voor de militair-historische evolutie van de stad.

Met haar rondbogige arcadestructuur, centraal uitkragend torentje, torenvormige ronde hoekpartijen en geïncorporeerde sluizen vertegenwoordigt deze zandstenen constructie bouwtypologisch een zeldzaam en gaaf bewaard voorbeeld van waterpoort met defensief karakter. Aldus vormt zij architectuurhistorisch een belangrijke getuige van 14de-eeuwse militaire architectuur.

De **industrieel-archeologische** waarde van De Grote Spui wordt als volgt omschreven:

Vanaf 1365 tevens functionerend als zorg voor de waterhuishouding, vormde het sluizensysteem vanaf de uitbreiding van de waterpoort met de "Volmolen" in 1559, tot de verdere uitbouw en uiteindelijke sloop van het vroeg-industriële molencomplex "Les Moulins Economiques" - respectievelijk in 1838 en 1888 -, bovendien een onmisbare schakel in de werking van de molens. Met haar behouden houten sluisdeuren en tand- en heugelsysteem, opgenomen in de baksteen- en betonconstructie, getuigt de Grote Spui, aldus zowel materieel als technologisch, van haar belangrijke bijkomende economische rol die zij van oudsher in de stadsontwikkeling vervulde.

De **historische** waarde van De Verloren Kost-toren wordt als volgt omschreven:

Niettegenstaande haar fragmentarische staat van bewaring vormt de Verloren Kost een belangrijk relict van de tweede Leuvense stadsomwalling. Net als de bovengenoemde waterpoort weerspiegelt deze toren een eeuwenlange militair-historische ontwikkeling van de stad. De bewaarde onderbouw met bakstenen kern en ijzerzandstenen parement is tegelijk het enige restant van alle torens die deel uitmaakten van het verdedigingsstelsel. Weliswaar later opgetrokken dan de rest van de omwalling vormt deze uitkijktoren architectuurhistorisch een unieke

getuigenis van 15de-eeuwse militaire architectuur.

De **historische** waarde van de Naamsevest wordt als volgt omschreven:

Als nog bewaarde 14de-eeuwse kern van de opgehoogde aarden wal van de tweede Leuvense vestingsgordel, bezit het talud ter hoogte van de Naamsevest een zeldzame historisch-militaire waarde.

In 1828 tijdens de aanleg van de brede ringboulevard omgevormd tot "promenade" - waarbij grosso modo het tracé van de voormalige tweede stadswal werd gevolgd -, vormt de door de twee rijbanen begrensde beboomde groenstrook tussen de Park- en de Naamsepoort stedenbouwkundig nog een bijzonder waardevolle getuigenis van 19de-eeuwse vestenaanleg. Vandaag de dag drukt de "kastanjeboulevard" ter hoogte van de Naamsevest nog steeds niet alleen een aangename, maar bovenal een onmisbare stempel op het stedelijk landschap.

De **historische** waarde van De Edouard Remyvest wordt als volgt omschreven:

Tussen 1886 en 1890 omgevormd tot "promenade" naar ontwerp van de gerenommeerde Leuvense tuinarchitect Pierre "Liévin" Rosseels, vormt de Edouard Remyvest, als onderdeel van de 19de-eeuwse Leuvense ringboulevard, het enige vestgedeelte met volwaardige parkaanleg, meer bepaald ontworpen als een informeel, tijdstyperend landschapspark met laat-romantische stijlkenmerken.

Door zijn specifieke aanleg en kenmerkende topografie met "Luibank"-heuvel, vormt dit vestgedeelte bovendien een beeldbepalend element in het Leuvense stadslandschap.

De **wetenschappelijke** waarde van De Edouard Remyvest wordt als volgt omschreven:

Niettegenstaande reeds een gedeelte van de oorspronkelijke aanplanting verdwenen is, vertegenwoordigt het resterende bomenbestand van de Edouard Remyvest nog een bijzonder interessante dendrologische collectie en een assortiment en schikking, typisch voor laat 19de-eeuwse parken en meer bepaald voor de parkaanleg van Rosseels in het algemeen.

Met het oog op de bescherming zijn van toepassing:

A. De beschikkingen van het besluit van de Vlaamse regering van 17 november 1993 tot bepaling van de algemene voorschriften inzake instandhouding en onderhoud van monumenten en stads- en dorpsgezichten (Belgisch Staatsblad 10 maart 1994).

B. Voor de Naamsevest en de Edouard Remyvest zijn de hiernavolgende voorschriften van toepassing:

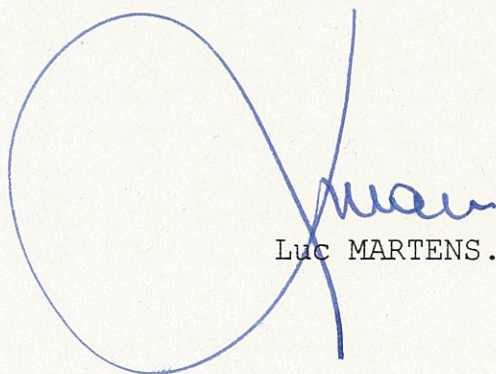
Behoudens schriftelijke toelating van de minister of zijn gemachtigde is verboden :

1. Het oprichten van een gebouw of constructie of het plaatsen van een inrichting, zelfs uit niet-duurzame

- materialen, die in de grond is ingebouwd, aan de grond is bevestigd of op de grond steun vindt ten behoeve van de stabiliteit en bestemd is om ter plaatse te blijven staan, ook al kan zij uit elkaar genomen worden.
2. Het plaatsen van één of meer verplaatsbare inrichtingen die al dan niet voor bewoning kunnen gebruikt worden, zoals kampeerwagens en afgedankte voertuigen.
 3. Het achterlaten van afgedankte voertuigen, schroot of om het even welke afval.
 4. Het aanbrengen van reclamepanelen of om het even welke publiciteit.
 5. Het plaatsen van bovengrondse leidingen.
 6. Elke activiteit die de aard van de grond of het uitzicht van het terrein zou kunnen wijzigen, inzonderheid het verrichten van opgravingen, boringen en grondwerken, de ontginning van materialen, het aanvoeren van grond en het aanleggen van opspuiterreinen.
 7. Het aanleggen en/of verharderen van wegen en paden.
 8. Het aanbrengen van afsluitingen.
 9. Het vellen, ontwortelen of beschadigen van bomen en heesters, inbegrepen het wegnemen van gesteltakken of hoofdwortels of het verrichten van grondwerken zoals het boren van putten en het graven onder de kroon van de bomen. Deze bepaling is niet van toepassing op dode of windvallige bomen.
 10. Het aanplanten van bomen of heesters.

Brussel, 19-10-1998

Vlaamse minister van Cultuur, Gezin en Welzijn,

LUC MARTENS.